

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Stibrala a soudců JUDr. Ivy Hubáčkové a JUDr. Miroslava Stoklasý ve věci

žalobce **Ing. J. K.**
bytem xxx xxx, xxx xxx,
zastoupeného M. K.
bytem tamtéž

proti
žalované **České republice – Ministerstvu spravedlnosti**
sídlem Praha 2, Vyšehradská 16

o 2 369 500 Kč a 10 560 000 Kč

k odvolání žalobce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 1. června 2023, č. j. 37 C 42/2022-71,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se mění** tak, že **se** žaloba **neodmítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud prvního stupně odmítl žalobu ze dne 22. 2. 2022, rozhodl o vrácení soudního poplatku za žalobu ve výši 2 000 Kč a žalobci uložil zaplatit žalované na náhradu nákladů řízení 300 Kč.
2. Shledal, že žalobce podal neurčitou a nesrozumitelnou žalobu, proto dle § 43 odst. 1 o. s. ř. byl vyzván usnesením ze dne 26. 4. 2023 k odstranění vad tohoto podání, k řádnému označení spisovou značkou řízení, v němž mělo dojít k tvrzenému nesprávnému úřednímu postupu či nezákonnému rozhodnutí; dále k uvedení, jakým postupem jakého orgánu mu byla způsobena tvrzená újma, od jakého odpovědnostního titulu žalobce svou konkrétní újmu či újmy odvíjí a tuto vyčíslí, aby bylo zřejmé, z jakých věcných důvodů vyčíslil požadovaný nárok v žalované výši. Současně byl v usnesení poučen, že nebude-li jeho podání řádně doplněno, v řízení nebude možno pokračovat a soud podání odmítne.
3. Soud prvního stupně v odůvodnění rozhodnutí odcitoval obsah § 79 odst. 1 o. s. ř., dále § 43 odst. 1 o. s. ř. Aby žaloba, kterou žalobce požaduje náhradu škody, resp. nemajetkové újmy vzešlé z nesprávného úředního postupu orgánů žalované, resp. z nezákonného rozhodnutí, byla způsobilá projednání před soudem, musel by řádně vymezit tento nesprávný úřední postup, příp. nezákonné rozhodnutí. Musí tvrdit, že v jeho sféře vznikla škoda nebo nemajetková újma odpovídající žalované částce a v čem spočívá a konečně vyjádřit, v čem spočívá příčinná souvislost mezi nesprávným úředním postupem (nezákonným rozhodnutím) a vznikem škody či újmy na jeho straně. Taková srozumitelná a určitá tvrzení při vyličení skutkového děje žalobce neuvedl. Na výzvu soudu reagoval podáním ze dne 15. 5. 2023, ale i po tomto doplnění žaloba zůstala neurčitá a nesrozumitelná. Žalobce opakoval skutečnosti obsažené ve své žalobě ze dne 22. 2. 2022. Zásadní obsah žaloby pak soud v odůvodnění stručně rekapituloval.
4. Soud konstatoval, že pokud by snad tvrzení žalobce měla být vykládána tak, že se domáhá náhrady škody nikoliv vyplývající ze zák. č. 98/1998 Sb., což je dle soudu možná interpretace s přihlédnutím k vyčíslení částky, která je předmětem řízení, neboť ta se rovná vyčíslení ztížení společenského

Shodu s prvopisem potvrzuje M. F.

uplatnění a bolestného vzniklého v důsledku pracovního úrazu, musel by soud toto řízení zastavit pro překážku věci rozhodnuté, neboť o těchto nárocích již bylo pravomocně rozhodnuto v řízení vedeném před Obvodním soudem pro Prahu 1 sp. zn. 23 C 66/2004. Z uvedených důvodů soud žalobu odmítl, neboť ze žaloby není zřejmé, čeho se žalobce žalobou domáhá.

5. O vrácení soudního poplatku soud rozhodl dle § 10 odst. 1 zák. č. 549/1991 Sb.; o náhradě nákladů řízení pak dle § 146 odst. 3 o. s. ř.
6. Proti usnesení podal žalobce včas odvolání. V jeho doplnění uvedl, že z žaloby je patrné, že jejím předmětem je škoda na jeho zdraví (bolestné a ztížení společenského uplatnění, kterou uplatňuje vůči Ministerstvu spravedlnosti ČR). Škoda na zdraví mu vznikla neposkytnutím pomoci po těžkém kraniocerebrálním traumatu dne 4. 9. 2001. Přesto věc byla orgány činnými v trestním řízení opakovaně odložena s tím, že nebyl spáchán trestný čin. Škoda na zdraví tak žalobci nebyla nahrazena v rámci trestního řízení. Úraz byl v občanskoprávním řízení uznán za úraz pracovní, ale nároky na náhradu bolestného a ztížení společenského uplatnění nebyly přiznány. Soud prvního stupně k žalobě uvedl, že o ní bude moci rozhodnout až po uplatnění nároku dle § 14 zák. č. 82/1998 Sb. Opakoval, že z podání je zcela zřejmé, že předmětem žaloby je škoda na zdraví, nikoliv nepřiměřená délka řízení, když stejně tomu rozumělo i Ministerstvo spravedlnosti ČR. Rozhodnutí o náhradě bolestného a ztížení společenského uplatnění přijaté v řízení vedeném Obvodním soudem pro Prahu 1 nemohlo vytvořit překážku věci rozhodnuté, v tomto řízení bylo rozhodnuto (nesprávně a nespravedlivě) o nepřipuštění změny žaloby s tím, že žalobce byl odkázán na samostatnou žalobu (NS ČR sp. zn. 29 Cdo 3084/2011). Na okraj v rámci odvolání žalobce uvedl, že zákon č. 98/1998 Sb. neexistuje, na který odkazoval soud prvního stupně, správně má jít o zákon č. 82/1998 Sb. Dále se v odvolání vyjádřil k postupu orgánů činných v trestním řízení s vlastním hodnocením jeho průběhu. Vyšetřování věci policií nebylo adekvátní, rozhodování o policie i státních zastupitelství všech stupňů bylo tendenční. Česká republika má pozitivní povinnost chránit právo na život prostřednictvím trestního práva, což vyplývá z úmluvy a judikatury Evropského soudu pro lidská práva. Právo na efektivní vyšetřování trestných činů směřujících proti těm nejdůležitějším – přirozeným lidským právům, uvádí i judikatura ÚS ČR, např. nález sp. zn. II. ÚS 3626/13, sp. zn. III. ÚS 1716/16, sp. zn. IV. ÚS 444/11. Vadným postupem a rozhodováním orgánů činných v trestním řízení byl zbaven žalobce práva na náhradu bolesti a ztížení společenského uplatnění způsobených mu trestným činem neposkytnutí pomoci, toho se mu nedostalo ani v rámci extrémně dlouhého civilního řízení a Česká republika nedostala své pozitivní povinnosti chránit jeho právo na život prostřednictvím trestního práva, za což za ni odpovídá Ministerstvo spravedlnosti.
7. Žalovaná se k odvolání nevyjádřila.
8. Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení i řízení předcházejícího jeho vyhlášení (§ 205, § 205a, § 212 o. s. ř.), aniž ve věci nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/o. s. ř.), a odvolání shledal důvodným.
9. Základem rozhodnutí soudu prvního stupně napadeným usnesením byl jeho závěr, že podaná žaloba je neurčitá a nepřezkoumatelná. Tento závěr neodpovídá obsahu podání žalobce a obsahu spisu. Je zřejmé, že žalobce se domáhá náhrady bolestného a ztížení společenského uplatnění v důsledku úrazu, který utrpěl dne 4. 9. 2001. Popisuje rovněž, z jakého důvodu se domáhá plnění, konkrétně proti žalované, a v čem spatřuje její odpovědnost, a tedy i příčinnou souvislost, tedy, že žalovaná mu nezajistila ochranu vyplývající z její povinnosti tak, jak ji žalobce i ve svém odvolání specifikoval. Žalobce uvedl zcela konkrétní částku, jejíž zaplacení se domáhá, nelze odhlédnout od toho, že jak bolestné i ztížení společenského uplatnění jsou položky, které účastník řízení určuje de facto odhadem, byť podloženým znaleckými posudky. I na znalecké posudky žalobce ve své žalobě

a v odvolání poukazuje. Za této situace nelze uzavřít, že nebyly splněné podmínky § 79 odst. 1 o. s. ř., tedy že by žaloba nebyla z formálních důvodů projednání schopná. Ostatně nelze odhlédnout od toho, že sám soud žalobce poučoval v tom smyslu, že svůj nárok musí předběžně u žalované uplatnit, což on také učinil. Za takového postupu, kdy žalobce poučoval, jakým způsobem má v rámci procesu postupovat, je nelogický další postup odmítnutí žaloby, neboť ten měl naopak být prvním, co soud měl v rámci řízení hodnotit. Dané řízení probíhá již po dobu více než jednoho a půl roku.

10. Jak bylo výše uvedeno je zřejmé, že žaloba je projednání schopná, zda žalobce svůj nárok prokáže, a prokáže je věcí meritorního rozhodnutí, ke kterému soud přistoupí po projednání věci (pokud nedojde k procesní změně v průběhu řízení). Rovněž v případě, že soud dospěl k závěru, že o věci již bylo pravomocně rozhodnuto, musí rozhodnout jiným způsobem, než je odmítnutí žaloby (§ 159a odst. 4 o. s. ř.).
11. Odvolací soud změnil napadené usnesení ve výroku I. tak, že se žaloba neodmítá dle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř., a dle § 221 odst. 1 písm. a) o. s. ř. věc vrátil soudu k novému řízení. Tímto rozhodnutím ze zákona odpadly i akcesorické výroky, tedy výrok o vrácení soudního poplatku i výrok o náhradě nákladů řízení. O nákladových výrocích rozhodne soud opětovně v konečném rozhodnutí o věci.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné.

Praha 25. srpna 2023

JUDr. Zdeněk Stibral v. r.
předseda senátu